

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . . . 20 кор.
на пів року . . . . . 10 кор.
на чверть року . . . . . 5 кор.
на місяць . . . . . 170 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що днів крім неділь і руских свята о 5½ год. пополудни.

Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. пл. Домбровського (Хоруцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня значайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Збори запаморочування.

(+) Задля нестачі місця подали ми лише коротеньку вістку про загальні збори «Общества им. Качковского» д. 8. с. м. у Львові, а тепер повертаємо ще раз до сего предмету, щоби висловити із сеї нагоди деякі замітки. Наші москвофіли намагають ся все на такі і тим подібні збори стягнути громадне число учасників, щоби тим показати перед світом, яка то за ними стоїть сила, як то за ними йде наряд. А крім того ще й уміють підготовити справді якби театральну виставу, висувають на видівню всяких речників вимуштрованих в москвофільським напрямі споміж селянства або міщанства, щоби відтак вказувати на се, що руский наряд переняв ся їх обединительно-обрусительними мріями. А особливо сим разом виявила ся штучність сеї муштри в тим напрямі в цілій нагоді, так що ці збори, котрі головний орган москвофільського штабу назвав «народним празником і торжеством просвіщенія і мирного труда», можна дійсно назвати зборами запаморочуваня умів, бо й для зібраних на кінці справді відіграно комедию Клявдії Алексович «Запаморочена». Запаморочений обединительно дурійкою «Галічанін» бачив в зібраних Качковьянах «гарячо-патріотическую часть рускаво населенія Галіччини, стремящую са к свету істини, к аткровенію евангелія русской правди» (доси знали ми, що є одна правда на світі, що є евангеліє християнської правди і науки, тепер «Галічанін» відкриває евангеліє руской правди!). Він відпекує ся, мов би то агітациєю стягнуто таке громадне число учасників (свою дорогою скрізь побільшаюче скло начислив він 5—6000 народу, коли в дійности при найкориснійшій обчислюваню могло бути коло півтора тисячки), але з дальших виводів москвофільського дневника таки вилазить виразна ціль сих зборів, щоби націонал-демократам показати, що ось то у нас, а не у вас сила, за нами, а не за вами наряд.

І тим то стягненим з ріжних сторін селянам і міщанам та священникам бажав видіти общества, в котрім засідають головні стовпи москвофільського штабу, подати театральну виставу в монольогах вимуштрованих на ту ціль речників, щоби їх поучити, що треба стояти на «історических началах» (через се розуміють они єдність з Московщиною), що «Галицка Русь не осколок (відривок) народа, котрий аж в XX ст. допятав ся свого імени і метрики, тільки часть великого русского (розуміти треба великорусского) народа». І по думці «Галічаніна» «та сила, імеющая у нас русскую окраску» проявила ся на зборах общества им. Качковского «в умних і патріотических речах інтелігентов і кре-

стьян», се був «годічний смотр русским сілам і он вишол блестятельно!»

Можна жалувати, що «Галічанін» не подав in aeternam rei memoriam дословно тих баналюк, які там наплели ті вимуштровані речники, бо тоді можна-б ще ліпше оцінити цілу вагу сего запаморочуваня, яким наші москвофіли забивають глузди широким верствам нашого селянства і міщанства, не виймаючи тут і менше тямучої інтелігенції. Можемо отже лиш з короткого змісту поданого «Галічаніном» оцінювати ціль, значінє і вагу сих промов. Так н. пр. др. Н. П. Глібовицкий з Коломиї «проізноєс лекцію із русской історії». Ціль сеї лекції містить ся на самім кінці єго промови, де він висловив, що «хитрий Німець-дипломат (тут розуміє австрійське правительство, під яке дістала ся Галицка Русь), виманив від наших інтелігентів в 1848. році заяву, що они «рутени», що они відрікають ся від єдности з прочим русским міром». Мав сей коломийский просвітитель-історик на думці заяву руских народолюбців, зібраних на Головні Рускій Раді у Львові в 1848. р., котрою они зазначили самостійність українсько-русского народу і окремішність від польского і московского. Він очевидно не паміятить і не знає новіших дослідів, що слово Ruthene не є видумкою ані німецкою, ані римскої куриі, а є нашим таки питомим іменем Русин, Русини, яке появило ся у візантійских літописях про походи Руси на Царгород і писало ся по грецки Ρουθηνη, а позаяк грецке ρ вималяло ся звуком зближеним до руского с, а грецке η зближеним до нашого и, отже се неперечно, що Греки знали і звали нас по нашим імени, а відтак в латиньскої і німецкій транскрипції задержано Ruthen. Отже не ми віддуруємо ся сего імени, історического, споконвічного, але наші москвофіли, котрі чванять ся, що они стоять на «історических началах».

Просвітитель-історик Глібовицкий хотів зібраним нагадати, що «приснопамятний о. Іван Наумович» виляв в наш організм «бальсам і заявив не хитро, но прямо в лице всеї Европы о єдинстві русского народа». От і ціла суть і ціль премудрости.

Але так само, як Іван Наумович дав ся ужити за оруде обединителям (бо перше був иншої думки), так як спершу писав «Науку» і инші популярні виданя народною мовою, так опісля за впливом обединителів почав калічити руску мову накручуванем на московщину і називати руску народну мову простою, «необразованою» — подібно як і польські загорільці називають її «хлопскою» і намагав ся між народом промостити прихильність до московщини. В тим напрямі трудити ся також общество Качковского в своїх «ізданіях» а Мончаловский в «Русском Слові», щоби перед народом осмішити руску мову, представи-

ти її простою, неспосібною до висших наук, щоби наряд нею погорджував і єї віддурав ся.

Іспит успіхів і поступу в тим напрямі мала на зборах зложити «крестьянка Марія Борух (імовірно з вихрестів) з Кудобинець і «проізноєсла замечательную реч о русском языке». Доси пописував ся звичайно фільольог з Телячого Фялковский з такими теревенями і нісенітництвами, а тепер осягнули Качковьяни більший успіх, вимуштрували вже селянку на «замечательного фільольога і педагога», що критикує мову в читанках шкільних і очевидно викликує на зборах запаморочених «телячий восторг». Такий попис кудобинецкой Боруховой має додати підставу чудацим виводам Мончаловского про укр.-руску мову і літературу, які ми недавно обговорили в нашім дневнику.

Для доповненя образу запаморочуваня виступила «от імені учащей са маладьожі Б. О. Глушкевич» і «приветствовала на літературном языке!» Чиж се не «правнік просвещения»?

А позаяк для народної просвіти в Галіччині се вельми хосенне річ знати про «тяжкії времїона переживаемїі Русю (!) на Дальнем Востоке», отже др. Марков із Золочева предложив видаванє «хронікі русско-япанской войны». Се вельми подвигне просвіту галицкого селянина, бо нема нічого для него пильнішого навчити ся! Серед такого настрою якийсь Баландюк з Галича звивав «к залішенію шумних развлеченій (народный траур!) і жертвованію сбережоних тем грошей в пользу раних русских воїнов», (так якби ми не мали своїх пильніших потреб) але мимо такого сумного настрою, опісля послідували одушевлені развеселенія Качковьян з сего приводу, що народив ся «царевич-престола-наследник!» Тай збори закінчили ся одушевленем таким, що о. Залуцкого знято з трибуни і на руках понесли на саялю, коли ударив в патріотичну струну. Але хто хоче ближше пізнати сего патріота, най розпитає єго прихожан!

Очевидно не могло обійти ся на зборах общества і без фонетики і для розповсюдження «просвещения» вважали Качковьяни потрібним «обратити вніманіє на етімологический Славяно-русский Буквар ізданный абществом».

Оттак то наші москвофільські просвітителі — сеж та консервативна партия, що тішиять ся такою протекцією всеполяків, забиває памороки рускому народови. Одно хіба відрадне, що се лише нечисленний кукіль, котрий не заглушить здорового зерна науки і просвіти, бо й самі Качковьяни у своїм звіті признають, що «бремя труда почивает на поодинокіх личностях, часто на священниках в старческом возрасте, молодші же сіли нашей інтелігенції як духовной, так мірской, не то от-

Від 36 літ ествующий

ГОДИННИКАРСКО-ЮВІЕРСКИЙ МАГАЗИН

ЮЛІЯНА ДОМБРОВСКОГО
у Львові, ул. Гетьманьска ч. 4.

поруцає: брилянти, перли, золоті і срібні вироби, заручинні перстінці, шлюбні обручки, будильники, годинники великі і малі в великім виборі в першорядних світових фабрик по найнижших цінах. 108(2-8)

був марш через долину. Середньому і лівому відділові удало ся також щасливо перевести цілу артилерію і табор до Ляояну. Дальше дуже тяжкий був похід на захід від залізниці. Неприятель заатакував значними силами нашу задню сторожу, котра мусіла вести з ним завзяті борби. Батерії в часі дальшого маршу застрягли в болотах і треба їм було поспішити з помочю. Для їх охорони полишила ся задня сторожа під проводом генерал-майора Рутковського довше на позиціях, як би то сталось в інших обставинах. Той відділ потерпів тяжкі страти. Генерал-майор Рутковський і підполковник Рабен погибли. Мимо всякого напруження і жертв мусіли ми з артилерією уступити. Дня 29. серпня ціла армія була стягнена до Ляояну. Перший корпус обсадив правий беріг ріки Таїце, а другий лівий беріг. Дня 30 і 31. серпня атакували Японці з величезною завзятістю наші найбільше висунені становища, але всюди відперто їх з величезними стратами. Наше праве крило і центр перевели в часі битви кілька атаків, котрі перемінли ся в завзяту борбу на багнети. І резерву спеціальну і загальну треба було втягнути до борби. Дня 31. серпня перейшли значні відділи Курокого на правий беріг ріки Таїце. Дня 30 і 31. серпня було наше ліве крило, на против котрого йшов Куроки, розмірно слабо атаковане. Можна було з того здогадувати ся, що головні сили Курокого обходять наше ліве крило, аби відтати наше полченє. Серед тих обставин рішив ся стягнути військо з найбільше висунених становищ на головні позиції і обернути значні сили против Курокого, аби відперти его до ріки Таїце, котру лиш в однім місці можна було перейти. Той рух довершено з добрим наслідком. Не непокоєні Японцями розпочали ми опорожненє наших найбільше висунених становищ, котрі вже віддали нам великі прислуги, бо подали нам можливість ослабити ворога і завдати єму великі страти. Завдяки тому удало ся в ночі на 6. вересня, мимо п'ятих всі наші війська, призначені до атаки, перевести на правий беріг ріки Таїце. Аж вечером того дня обсадив неприятель опорожнені нами передні позиції і відкрив огонь на Ляоян. В руки неприятеля не впало нічо. Для армії переведеної на правий беріг ріки Таїце мав я такий плян: Армія та мала розвинути ся між Сіквантун а горбами коло копальні вугля в Янтай.

Ті копальні мав обсадити відділ генерал-майора Орлова, зложений з 13 баталіонів. За середню точку операцій вибрав я позицію коло Сіквантун; армія мала зробити оборот на ліво, аби заатакувати японські позиції, котрі розтягли ся над Таїце коло місцевости Квантун в напрямі горбів Янтай. Атаки зачали ся дня 2. вересня. В ночі на 2-го довів мені вожд армії на правім крилі, що Японці довершили в ночі атак і займили дуже для нас важну часть позицій в напрямі північно-східнім від Сіквантун. Позаяк боронячий той позиції полк мусів уступити, був я приневолений змінити первісний плян і на день 2. с. м. за першу свою задачу поставити відобранє утраченої позиції. Сіквантун і Сомий назад в наших руках. Около 6-ї години вечером розпочали ми атак на горби на північний всхід від Сіквантун. З початку атак наш був безуспішний, але мимо ночі ми поновили его і взяли ті горби, котрі відтак кілька разів переходили то в наші руки то в Японців. Позаяк відділи поміншали ся, тяжко було удержати провід в руках. По кількох атаках удало ся нам удержати ся на становищах на горбах. В той спосіб виповнено задачу призначену на день 2. с. м. правому крилу. Того самого дня на лівім крилі в напрямі копальні Янтай займив відділ Орлова на горбах на полудне від копальні дуже сильне становище з фронтом в напрямі полудневім.

Розпочав він огонь з 2 батерій на неприятеля, котрий стояв в віддаленю кількох верет на полудне. Підчас того було ліве крило корпусу в віддаленю ще лиш двох верет від правого крила відділу Орлова. Для уділення помочи військам, котрі займили Сіквантун, відкликав Орлов часть відділу з горбів і післяв єї наперед в напрямі східнім до Сагулюн. Військо мусіло перейти околицю, покриту високою травою, де неприятель приймив его огнем. Військо страшило напрям і мусіло уступити на захід. В борбі потерпів ген. Орлов рани, а ген. Соїн погіб. По по-

лишеню тих позицій на горбах, котрі мали служити за точку опори в часі переходу лівого крила нашого війська, обсадили Японці коло години 5. пополудні цілий ланцюг горбів і копальні Бятай. Сотні сибірських козаків під проводом генерал-майора Самсонова боронили до останку дуже успішно наших позицій, але відтак мусіли їх покинути.

Корпус лівого крила мусів би був атакувати сильні позиції неприятеля на горбах. Але то було для корпусу, котрий в послідних 5 днях потерпів тяжкі страти, за тяжкою задачею; тому уступив корпус до села Лянку. Позаяк заняті нами важні позиції коло Сіквантун, о котрі мало опирати ся праве крило переходячої армії, мусіли бути в ночі з 2. на 3. опорожнені, рішив ся я уступити до Мукдену і перевів той плян в часі до 7. с. м.

Опорожнюване Ляояну зачало ся дня 2. с. м. і було укінчене 4. с. м. рано. Всі запаси для наших війск цілковито вивезено і лиш оден склад, містячий запаси на 8 днів, знищили ми, не могучи тих запасів вивезти. Війська уступили в повнім порядку. Неприятельську погоню відперто.

Дня 3. і 4. с. м. зарядив я средства, аби переіти до сходу армії від сходу. Неприятель з полудня не гонив за нами, лиш від сходу грозила нам армія Курокого. Наше військо займаюче становище в Гангте мусіло в ночі на 5. с. м. звести завзяту борбу. Ми удержали тут наші позиції, але страти лише відного полку вивосили 500 людей. Дня 5. с. м. вечер не було вже небезпечности рівночасного атаки неприятеля на наш фронт і ліве крило. Серед величезних трудностей дійшло наше військо і артилерія з таборами дня 7. с. м. до Мукдену. Сильна задня сторожа, зложена з кінноти, ослабляла відворот. В борбах від 30. серпня не мав неприятель ніякої добичи. Відділи піонерів віддали армії великі услуги.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Вавила, Мойсея; рим.-кат. Лямберта. — В неділю: руско-кат. Захарії; рим. кат. Томи з Вілян.

— **Висший музичний Інститут.** Шкільний рік в Інституті починає ся 17. вересня н. ст. вступними іспитами для ново вписаних елевів і елевок, іменно: для науки гри на фортепіані 17. вересня о год. 3. пополудні і в слідуючих днях, з неділі, о тій самій годині; для науки гри на скрипці 18. вересня рано о год. 11.; для науки сольового співу 19. вересня о год. 3. пополудні і в слідуючих днях о тій самій часі. Вписи приймає дирекція що дня в годинах 10—12. рано і по 2. годині пополудні. Давайтні елєви і елєвки звольте явитись в канцелярії Інститута 19. вересня о 3. годині пополудні, щоби познакомити ся з розкладом лекцій і одержати відповіди інформації. Школа Інститута містить ся від 15. вересня при улиці Вірменській ч. 2. на І. поверсі. — *Дирекція.*

— **Управа „Сокільського Базару“ у Львові** оголосила отсю відозву: Позір! Родимці! З днем 15. вересня с. р. ми приступили до намятного діла — заснованя „Сокільського Базару“ з приборами до писаня і галантерейними товарами, аби родимцям подати можливість сповнення заповіту клича: «свій до свого!», а в слід за тим спасти тяжко запрацьований руский гріш перед чужинцями. Дохід з нашого Базару оберне ся на народну ціль — в першій мірі на здвигненє сокільської сьвятині в столиці галицької України, а відтак таких сьвятинь на провінції. Діло велике! Підоприйте нас, Родимці, в тих змаганях, поможіть нам тим радше, що не жадаємо від Вас жертв, лише жадаємо на стілько патріотизму, щоби Ви замість купувати деінде у чужинців, купували у своїх і то ще у своєї народної інституції. Позір! Від тепер купуйте лише в „Сокільскім Базарі“ при ул. Рускій ч. 1. Там дістати можна всего, що потрібне до писаня, мальованя, рисованя, галантерейні товари з виразною народною ціхою, виробі гуцульські і взагалі в нашім складі буде мо держати все то, що наш нарід виробляє, а що носить на собі знамя краси. Ціни приступні — товари добрі. Гарзд!

— **Концерт в Станиславові.** Товариства „Станиславівський Боян“ і „Руских Женщин“ устроюють в четвер дня 22. с. м. в сали театральній Тов ім. Моношкі проходивий концерт з танцями з отсею програмою: I. Вебер: „Euryanthe“ у вертура виконає повна оркестра 24. п. п. під батуту Вп. капельмайстра Соучка. — II Франко-Січинський: „Пісне моя“ хор мішаний „а capella“ виконають получені хори Станиславівського

Бояна при співучасті 8-ки з хору Вп. богословів гр.-кат. семинарії під батуту Вп. Січинського. III. Сарасате: „Vavanna“, дуєт скрипковий в супроводі фортепіана, виконають Вп. Гакер, Слоневська і Гузарова. — IV. М. Лисенко: „2-га рапсодія“ сольо фортепіанове, виконає Вп. Олена Мандичевська. V. Сметана: „Фатазія з оп. Продана невеста“ виконає повна оркестра 24. п. п. під батуту Вп. Соучка. — VI. Нижанковський: „Люблю дивитись“, дуєт з тенора і баритона в супроводі фортепіану виконають Вп. О. Коростіль, Лозинський і Гузарова. — VII. Ніцинський: „Вечерниця“ хор мішаний в супроводі оркестри, виконають получені хори „Станиславівського Бояна“ при співучасті 8-ки з хору Вп. богословів гр.-кат. семинарії під батуту Вп. Соучка. — По концерті відбудуть ся в тій самій сали при супроводі оркестри 24. п. п. танці. — Ціни місць: Вступ на сальо 3 К, білет родинній на 4 особи 10 К. — Вступ на сальо для академиків 2 К, Льожа I і X по 12, прочі по 8 К. — Буфет в сусідних саях. Стрій для Вп. панів балевий, для Вп. пань вечерковий. — *Виділ.*

— **Руский народний театр,** під дирекцію п. Губчака, виїхав з Яворова до Городка, де з вартішим днем (17. вересня) починає давати представлення. На інавгураційне представленє в Городку йде 3-актова оперета Целера „Ямарі“ при гостиннім виступі тенора п. А. Гаєка.

— **3 „Рускої Бєсїди“ у Львові.** Надзвичайні заг. збори „Рускої Бєсїди“ в цілі доповненя виділу будуть дня 30. вересня о 8. год. вечер.

— **Курс крою суконь.** Дирекція тов-а „Труд“ звїщає отсим, що пятій курс крою суконь пічне ся дня 1. жовтня і буде трєвати 2 місяці. Наука що другий день від 3—5 год. з полудня. Зголошеня приймає ся тілько в товаристві родичів або опікунів. Оплати з гори а то: висового 4 К, за науку шитя місячно по 6 К, а за крій 30 К за раз. По трох місяцях платної науки мають учениці право позістати в робітних товариства на безплатній практиці через дальших 3 місяці. По укінченю курсу мають учениці виказати ся перед Дирекцією тов-а з поступу в науці виготовлєними роботами як також бігlostією в рисуку і крою, а в случаю вислїду одержать учениці посвідченя учащаня на курс.

— **В Хватові, прилученім до Олєська,** відбуде ся в неділю 18. вересня благословенє нової, гарної, мурованої церкви, на місці старої, тісної, гідної пащизняних часів, в яких ю поставлено. Церква станула без конкуренції, в селі крайно біднім, в яким є всего 70 чисел. А станула она на місці, звідки віками плїла деморалізація і моральний занепад, національний і матеріальний, — на місці коршми. Годить ся зазначити, що місце під нову церкву дарував великодушю покійний князь Евстахий Сангушко, — усунувши коршму, яка вже тепер не рентувалась.

— **Виді „Руского Касина“ в Стрию** устроє в четвер дня 29. с. м. в великій сали „Народного Дому“ вечерок з танцями, на котрий запрошує отсим ВП. родимців з їх родинами. В сих днях розвіше ся запрошеня. Стрій для пань вовняний, для панів балевий. — *Виділ.*

— **3 Тернополя** пишуть нам: Вечерок з танцями уряджує „Руска Бєсїда“ в Тернополі в своїх комнатах дня 1. жовтня с. р. Вступ за запросинами від особи 2 К, від родини з 4 осіб 6 К. Стрій вечерковий. Початок о год. 1/9 9 вечер. — Хто би через похибку запрошеня не одержав, звольте ласкаво звернути ся до — *Комітету вечеркового.*

— **3 манджурского боевища.** З Мукдену одержав делеґат Федорович в Кракові телеґраму з дня 13. с. м., в якій довозять, що гр. Станислав Шептицький, австрійській аташе військовий, перебуває в Мукдені і є зовсім здоров. Вісти про раненє гр. Шептицького в битві під Ляояном є отже неправдиві. Один з ранених під Вафанку — як доносить варшавське Slowo — повернув з Манджурії і оповідає, що гр. Стан. Шептицький найдовше перебував в штабі ген. Мищенка, Українця і з ним перебув найтяжчий виправ.

— **Доповнючий вибір соймового посла** з міста Львова відбув ся вчера при незвичайно малій участі виборців. На 16 тисяч виборців голосує лише 4.199. З того одержав др. Гломбінський 3.151 голосів, др. Дилевський 1.031 гол.; прочі голоси розстрілені. Послом виїшов вшеполяк др. Гломбінський.

— **Пожари.** Дня 11. с. м. в ночі згоріло в Збаражкi кільканайцять домів. — В Угорцях, самбірського повіта, огонь знищив пять загород, вартости 6.600 К.

— **Позір.** Льокаль тов-а „Сокіл“ у Львові находит ся при улиці Коперника ч. 9. Всякі письма просимо посилати під сею адресою. — *Старшина.*

— **Конкурс.** Розписує ся отсим конкурсе на вільні місця (около 40) в бурсі дяків фундації ВПреосв. Митрополита Андрея Шептицького. Подана о принятє разом з метрикою крещеня, сьвідоцтвом убожества і моральности як також сьвідоцтвом укінчених шкїл, належить внести до уряду парохіяльного архиват. церкви св. Юрія у Львові (площа св. Юрія ч. 5.) до 13. л. жовтня с. р. включно. Приняті будуть ті канди-

дати, що не покінчили ще 17. року життя, мають добрий голос і викажуть ся вдоволюючим знаням катехизму і письма. В тій цілі відбуде ся дня 18. жовтня 1904. о год. 3. пополудни в парох. канцелярії вступний іспит. — Прияті кандидати одержать в бурсі вільне мешканє і безплатну науку — за харч же мусять платити таку ціну, яку платять (18 К місячно) Всесвітл. митр. Капітула за своїх бурсаків-дяків. — Від гр.-кат. парох. Уряду архиеп. церкви св. Юрія.

— Дрібні вісти. Намісництво оголошує, що пересічна торгова ціна мяса вепрового, яка має служити за основу до виміру відшкодованя за свинні призначені примусово на заріз, вносить в вересні 1 К 5 с за 1 кілограм, с. в. 1 фунт вепровини має коштувати 52 до 54 с. Різники беручи більше, допускають ся надужитя і визиску. — Повітова рада в Ярославі уконституувала ся на засіданю дня 13. с. м. і вибрала презесом Юрія кн. Чарторийского а его заступником д-ра Адольфа Діцюса. До виділу війшов між иншими о. Филімон Подолівський. — В Ціриху відбула ся міжнародна конференция в справі поборюваня торговлі дівчатами. Участь в нарадах брали відпоручники 14 держав. — В однім з купелевих заведень за границею застрілив ся Лев Хвалібоговский, велізничий ревідент зі Станиславова. Причиною мала бути страта при грі в карти.

Русини! Памятайте на українсько руску бурсу в Новім Санчі.

Посмертні оповідки

— Іван Окуневский, емер. радник суду і адвокат, упокоїв ся а Тухові в 68. році життя. В. с. п.!

— Ольга з Борковских Гонтарска упокоїла ся дня 14. с. м. в домі свого батька, пароха в Грушові коло Медич. В. і. п.!

Телеграми

з дня 16. вересня.

Рим. В замку в Рагонічі італійска королева породила сеї ночи сина, якому дано наїма Гумберт з придомком князя Піємонту. Королева і наслідник престолоа здорові. — З нагоди народин наслідника престолоа настала в Римі велика радість. Доми окрашено хоругвами.

Вешінгтон. За російским кораблем «Лена» який перебуває в порті Сан Франціска для направї машин, має виїхати кілька воєнних кораблів амеріканських. Они мають дбати про те, аби «Лена» не напастувала торговельних кораблів.

Льондон. З Нового Йорку доносять, що російський корабель «Лену» в Сан-Франціско розоружать, а офіцери і вояки остануть в Америці до кінця япаньско-російскої війни.

Льондон. Бюро Райтера доносить з Мукдену: Переполох устав. Російска армія зібрала ся коло Мукдену. Російський банк отворено наново. Що Япанці не переслідують дальше російської армії, пояснюють собі тим, що стратили 40.000 убитих і ранених, а військо дуже винищене. В шпиталях Червоного Хреста є 1.200 ранених.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівского універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол. ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12. і від 4—5.

Контора виміни д. к. упр. гал. акц. Банку Гіпотечного купує і продає всякі папери цінні і МОНЕТИ по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ „Джістер“ стоваришенє зареєстрованє в обмеженої порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просвіти“. ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Джістрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К. ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затигати ПОЗИЧКИ на 6% за предложенєм відповідної гіпотєки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ. ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“. ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%. З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначує ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. и. 18.385 К. Стан 31. маї 1904: Вкладки 1,698.746 К Уділи 115.947 К Фонди резервові 23.522 К Позички 1,403.472 К Цінні папери, льок. в банках і на рах бїжучий 506.994 К

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. маї 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

Table with 4 columns: o год., Приходять до Львова (головний дворець), o год., Відходять зі Львова (головний дворець). Rows list train numbers and destinations like Krakow, Vienna, Prague, Lviv, etc.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Table with 2 columns: Приходять на головний дворець, Відходять з головного двірця. Rows list local train numbers and times for destinations like Broukovič, Янова, Щирця, Любін.